

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De duobus dæmoniacis curatis. Matt. 8. Mar. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

pietas, cùm te affectum sanguinis exuere iubeat Veritas. Per calcarum perge Hieron. patrem, & sic ad vexillum Crucis euola. Ep. ad nam pietatis genus est in re tanti momenti Heliodor. esse crudelem. Mortificatio affectus carnalis, feroꝝ sequendi vocantem Deum.

III. Et ait alter: Sequar te Domine, sed Luc. 9. permitte mihi primum renuntiare his, qui domi sunt. ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respi- ciens retrò, aptus est regno Dei. En quām necessaria oīnāmoda abnegatio carni- nis, & sanguinis, volenti sequi vesti- gia Saluatoris! Vis ergo viuere & ad- hærere vocanti Christo, morere quā- primū & constanter carni, sanguini, mundo, nec ynquam respice retrò. Abnegatio omnis affectus carnis & sanguinis.

De duobus Dæmoniacis curatis.

IV.

Matt. 8. Marc. 5.

I. **D**elatus Iesus in regionem Geraseno- rum Galilæa oppositam, obuios ha- buit duos dæmoniacos de monumentis exe- untes, sauos & nimis clamantes: Quid no- bis & tibi Fili Dei, venisti hic ante tempus torquere nos? quos à dæmonibus libe- razuit.

Quan-

Quanta potentia Saluatoris sic dæmones præsentia sua cruciantis , nutu solo ejicientis ! quanta misericordia & benignitas eiusdem , energumenos illos à tanta legionis dæmonum tyrannide liberantis ! Similem cuius peccatori exhibet, quem à peccato lethifero liberat. Gratitudo, horror peccati, per quod peccans fit seruus dia-boli.

II. *Dæmonibus rogantibus* : Si ejcis nos mitte nos in gregem porcorum, ait : Ite. Et ecce impetu abiit tatus grex per præcepis in mare. Quam horrenda dæmonum tyrannis ! Si sic sœuiunt accepta licentia in porcos, quanto crudelius, si ijs licet, etiam in hac vita , sœuirent in homines instar porcorum viuentes, immundos, ingratos, impios ! quanto tandem atrocious in eosdem accepta plenâ in eos potestate desœuient in altera ! quanta gratia ab hac tanta tyrannide paternè præseruari , aut misericorditer liberari ! Gratitudo, horror cuiusuis peccati, sollicitudo euadendi pœnas inferni.

III. Incolæ moniti de his à pastori-bus diffugientibus, exeuntes obuiam Iesu , rogabant ut transiret à fisiibus eorum. Eheu quot mundi carnisque blan-

blanditijs capti cum stultis Gerasenis Christum æternam ijs salutem imperire paratū à se repellunt, ne vel temporalium bonorum, vel fœdarum suarum voluptratum, aut speratarum dignitatum iacturam faciant? Abnegatio & odium mundi & concupiscentiarum eius.

De vocatione Matthæi. Mått.9. V.

Luc. 5.

I. *I*esus vidit hominem sedentem in telone Matthæum nomine, & ait illi: *S*equere me. Et surgens secutus est eum. Felix, quisquis meretur sic à Christo respici, tam efficaciter vocari, in momen-
to à terrenarum cupiditatum pedicis expediri, in alium virum secundum cor Dei conuerti. quām gratuita illa gratia! quām immensa misericordia! Gratitudo, amor, fēruor cōoperandi gratiæ.

II. *E*ccepit ei conuiuium magnum in domo sua. Quanto affectu gratitudinis pro gratia tam sublimis vocationis! quanto zelo alios publicanos & peccatores ideò inuitatos ad Christi agnationem amoremque trahendi, ut eiusdē secum gratiæ mererentur consortes effici. Gratitudo, zelus alios ad Christum trahendi.

III. Ie-